

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.
A DEBRECZENI SZABADELVÉPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelent hirdeményeknél leengedés történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilvántartási költségek minden sorra 20 kr. A hirdetések a szerkesztői irodában vetetnek fel. Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivataltal, a lap szerkesztésébe tartozó költségeknek a szerkesztői irodában a városháza épülete alatt (Rózsater) czimzandók.

Előfizetési feltételek:
helyben hazhoz horára vagy vidékre postán küldve.
Egész évre 10 frt.
Félévre 5 frt.
Negyedévre 2 frt 50 kr.
Egy óra 1 frt.
Előfizetheti helyben a kiadóhivataltal, a városi könyvnyomdában, (városház-épület, az udvarban balra) azután Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivatalkónál.

Debreczen, május 17.

— Lapunk hétfői számának első cikkében kinyilatkoztattuk, hogy bárha nem szivesen is, de mégis foglalkozni fogunk a szájkaszkodó „Debreczen”-nel, nehogy hallgatásunk az ő vakmerő állításaiak beismertetésének magyarázóssá váljon.
Mégma ezt határozottan ki nem mondtuk volna is, tennünk kellene azt ma, a midőn a „Debreczen” a legdurvább ferdítéssel nem állja felmagyarazva terjeszteti azt, a mit mi hétfői számunkban a kiegyezés felől, az hiszünk elég világos, a legegyszerűbb földmives által is megérthető nyelven írtunk.
Mi ugyanis a többi közt ezeket mondtuk: „Talan épen mi vagyunk a megkötött kiegyezésbe legkevésbé szerelmesek. — Távoll van tőlünk most is, hogy mi az új egységet absolute jónak hirdessük.”
Nosza kap ezen a passuson derék Tiszai Dániel, s ismeretes igazságával, siet is abból tőket kovácsolni a „Debreczen Ellenőr” ellen, s le is nyomtatja híven ma j d n e m szóról szóra az egész passust ököl vastag betűkkel, csupán annyit corrigálván rajta, hogy az absolute jó kifejezésből az absolute szót szépen kihagyta, s így valóságos jezsuita fogással ránk fogta, hogy mi, a „Debreczen Ellenőr”-ben a következteteket írtuk volna, hogy „Távol van tőlünk most is, hogy mi az új egységet absolute jónak hirdessük.”
Ugyan édes debreczeni polgártársak, itéljétek meg az igazemű „Debreczen” ezen eljárását, hát van-e ebben az igazságerőnek csak árnyéka is? hát nem a legfurángosabb és csak a roszakarat által előidézhett politikai brigantaggio-e az, a midőn annak, a mi fehérpapirra, fekete betűkkel, világosan olvashatólag nyomtatva van, a legnagyobb vakmerőséggel, ellenkezőjéit meri állítani az, ki folyvást mint a politikai jellem és önzetlen becsületesség magaslattal álló Cincinnatusnak a képzelt magasságból kárhözható itéletének dörgedelmes szavait.
De hát a debreczeni Cincinnatusnak, Tiszai Dánielnek úgy látszik, hogy hazafiszabáldalma van a nem igaz monddás r a .
És valóban, a helyett, hogy annak az önálló vánterületnek az előveit igyekezze kimutatni olvasóinak, és bebizonyítaná azt, hogy Magyarország iparának és kereskedelmének jelen helyzetében mi módon lennének fel minden financiai bajainak orvoslását a vámsorompok felállításában és az önálló magyar nemzeti bank megteremtésében: szívós következetességgel gyakorolja a „Debreczen” hasábjain az imént említett kizárólagos szabadalmat.
Engedtetsek meg nekünk, hogy mi is éljünk azon jogunkkal, hogy az oly emberek ellenében, kiknek disztelen jelszavuk a politikai élet terén a calumniaria a n d a c t e r, legalább éljünk azon jogunkkal, hogy hamis állításait, rosza akaratu ferditéseiket megczófoljuk, helyreigazítsuk.
„A mozgalom kezdete Debreczenben” cím alatt, május 13-diki kellelletl kegyes a „Debreczen” tudomást venni azon magántermészeti összejövetelről, mely Kiss Lajos képviselő ur lakásán tartott. — No hiszen azt ugyan nem volt valami boszorkánydolog meg-

tudni, hogy ez a magán értekezlet megtartott, mert hiszen a meghívások nyomtatott meghívókkal történtek, s bevalljuk töredelmesen, hogy azon értekezletre csakugyan meglelt hiva a szabadelvű párt választmányának 24 tagja. Ezen 24 egyén közül nem levén jelen a városon 3, csak 21-en jelenhettek meg az értekezleten, nem pedig 10-en, a mint azt szokott igazságszeretével a „Debreczen”-nek állítani méltóztatott. — De nem elég, hogy a „Debreczen” szerkesztősége még azt is ily híven kisütötte, hogy hányan voltak jelen az értekezleten, hanem küldött egy magán tudósítót is, a ki valószínűleg a padláson megbújva szóról-szóra le stenografizotta mindazt, a mi a hivatali értekezleten csak mondatott és nem mondatott.
Igy lett aztán világossá eszre az az tendenciósus hazugság, hogy az értekezleten azon indítvány folytán, hogy a kormányának a másnap tartandó pártbizottsági ülésben bízalom szavaztassék — a 10 közül két tag a pártbéli kilépését jelezte.
Ezen hazug állítása ellenében a „Debreczen”-nek ezenem kinyilatkoztattuk, hogy a jelenvolt 21 egyén közül egyetlenegy sem tett még csak oly nyilatkozatot sem, a melyből kilépési hajlamokra lehetett volna csak távolról következtetni: is valamint hogy nem teljesült a szombaton megtartott pártbizottsági ülésben sem a jó „Debreczen” azon naiv és jámbor óhajta, hogy ha a pártbizottsági ülésben a bízalom kérdése fog szövegre kerülni, sokan fognának a szabadelvű pártból kilépni.
A debreczeni szabadelvű párt bizottsága, melynek nem mint a „Debreczen” tovább hazudik 30—40, hanem a nagyszámu halgatóságon, köztük a „Debreczen” érdemes szerkesztőjén kívül legkevésbé 160 tagja volt jelen (összesen 180 tagból áll) egyhangul, lelkes éjenzés közt helyesléssel vette tudomásul a kormányának a kiegyezés megkötésénél követett eljárását, — s nem volt egyetlen egy hang, mely Tiszát és miniszter társait kárhözható volna, s még kevésbé volt egyetlen ember, ki a szabadelvű pártból való kilépésének bejelentésével igazolta volna Tiszai Dániel ur jóvendőléteinek alapos voltát.
A dolgok illető alakulásában, a midőn az előleges láma nem vala képes megzsidítani Debreczen jőzan polgárságát, — hogy a szenvedett csorba kiközösülteknek a hírlapi ferditésnek erősebb, hatalmasabb eszközhöz kellett nyulnia a „Debreczen” szerkesztőségének, — s a budapesti széll bal corifeusok egyetlen into szavára megszülemlt a mentő eszme, — a hatalmas, a nagy eszme, egy Debreczenben tartandó népgyűlés eszméje, — mely népgyűlés lenne hivata eltemetni Debreczenben Tiszai Kálmánt, és pedig Pontifex maximus Simonyi Ernő fogja személyesen végezni a lélekemelő gyászszertartást, fényes segédlettel, nevezetesen M o c s á r y és V e r c h o v a y diaconusok és Zöld János, Jeney József, Vértessy Lajos, Bánki István, Kertész István, Kánya István és Gálóczy Guszta minisztrások közreműködésével.
E népgyűlésre vonatkozólag, mely jó vasárnap délelőtt fog a nagy templom előtti téren megtartatni, megjegyzéseinket közelebb megfogjuk tenni.

— Az 1877-ik évi közös előirányzat. Az 1877-ik évi összes tiszta szükséglet össze hasonlítva az 1876-ra megszavazott összegnél 1.596.573 frrtal kisebb, és pedig a rendes szükségletnél 806.550, a rendkívülnél 789.573 frrtal. Nagyobb ellenben az összes jövő évi szükséglet az 1875-ikhez képest 6.642.243 frrtal: de ezen többlet nem a rendes költségvetésből ered, mert itt a jövő évi szükséglet szintén kisebb az 1875-ikénél 1 millió 729.384 frrtal, hanem ered ama többlet a rendkívülnél 1875-höz képest 8.371.627 frrtal és pedig az álló hadsereg rendkívüli szükségletével szemben 8.414.031 frrtal eredt nagyobb kiadásból. Az 1874-iki összes tiszta szükséglethez viszonyítva pedig a jövő évi szükséglet 3.699.831 frrtal nagyobb, nevezetesen a rendesben 733.247, a rendkívülnél 2.966.584 frrtal.
A főbb fejezeteket véve szemügyre az ezek alatt előirányzott összegeket a folyó évre megszavazott tételekhez viszonyítva, azt látjuk, hogy először is a költségviszonyterület rendes nyers szükséglete, mely 4.299.180 frrta meg, 17.020 frrtal nagyobb ugyan; de mert a fedezet 431.500 frrtal magasabbra van előirányozva, ennél fogva a rendes tiszta szükséglet 4.148.000 frrtal kisebb az 1876-ikénél. A rendkívüli szükséglet 34.000 frrtal kisebb és így a költségviszonyterület 1877-iki szükséglete 448.000 frrtal kisebb a folyó évnél.
A hadügyminiszterium és pedig a hadsereg 1877-iki rendes nyers szükséglete, mely 91.270.709 frrtal van fölvéve, a folyó évnél 387.776 frrtal kisebbre, a fedezet, mely 4.434.475 frrtan van előirányozva, 4.904 frrtal nagyobbra s így a rendes tiszta szükséglet 392.740 frrtal kisebbre előirányoztatik. A rendkívüli szükséglet is, mely 12.279.931 frrtal van előirányozva 813.369 frrtal a folyó évnél kisebb és így az álló hadsereg jövő évi egész tiszta szükséglete 1.206.109 frrtal leszál.
A hadi tengerészettel ugy a rendes, mint a rendkívüli szükségletnél több vétetik a jövő évre, mint a folyóra igénybe s pedig 58.160 frrtal.
A közös pénzügyminiszterium szükséglete 1030 frrtal kisebb, a közös nyugdíjak szükséglete, mely 1.681.504 frrtan van fölvéve, egyenlő a folyó évnél. A számellenőrzés szükséglete 1336 frrtal nagyobb.
A vámjövedelem 901.000 frrtal kisebbre van fölvéve, mint a folyó évre s pedig 11.099.000 frrtan. A két állam által quotaszerűleg fedezendő szükséglet 695.123 frrtal kisebb 1877-re mint 1876-ra, és ebből Magyarországának 218.268 frt 62 kr. esik jávára.
Föl kell azonban itt említenünk, hogy a hadügyminiszter a folyó évre 637.778 forint póthitelt kér, és pedig a termények általi élelmézésre, kiváltkép a léleéség és az ágyszalmára nézve kedvezetlen árak következtében 1.200.000 frtot: de ez részint a legényviskó eledelnél eszközöndő megtakarításokkal fedezendő, és mert az 1877. évre az árcsökkenések folytán kiszámított kevesebb szükséglet alapján előirányoztatott 920.000 frt, így 300.000 frt kívánatik; hadi szerelvények elhelyezésére való raktárak építésére Pettauban, építő társulat kárpótlására a Tegethoff védőműnél 256 678, a Duna bal- és a Vág jobb-partja biztosítására Rév-Komáromban 45.000 frt. Igy a póthitel összesen 637.778 forintra megy.

— Az oszt. miniszterek közül, Chlumetzky és Pretis tegnapelőtt Budapestre érkeztek, hogy a magyar kormányral a végleg megállapítandó vámszabályzat, az s idegen államokká köteendő kereskedelmi szerződés iránt alkudoznak Bazant minisztertanácsost is ide várják. Pretis pénzügyminiszter az alkalommal az osztrák delegatiónak a költségvetés előtti nyilatkozatokat teend, Ausztria pénzügyi helyzete felől.
— Május 15. —
Korelnők: B o é r Antal, Korjegyzők: Zichy Tivadár, E m m e r Kornél.
Elnök felhívja a delegatión tagjait, hogy megbízó levelüket, illetőleg a megválasztásukról szóló jegyzőkönyvi kivonatut mutassák be.
Ez 49 tag részéről azonnal megtörtént, következett az elnök választás. Beadott összesen 49 szavazat, melyből 45-öt Szilágyi, 1-et Bittó I. kapott. Alelnöknek Szőgyény-Marich László, jegyzőkké Zichy-Ferraris Viktor gróf, Sz e n i c z e y Ödön s N a g y György választottak meg.
— Természetesen, a másik név örökre fellelve van, viszonzá Oswald, „Szivemből üdvözlöm Kutschke; igazán örvendek, hogy szavát megtartotta.
„Azt megteszi Kutschke Friczi mindég! De még is kétkeltem, vajjon emlékszik-e a gróf ur arra, a mit a másik óhajtott. De azt gondoltam, ha nem, hát nem! Meglehet próbálni! B**ben nem mulasztunk el semmit, s miután az öregeim is azt gondolta, hogy B**ben a társaság kedvéért is rászokom az italra, s miután beszélt nekem a kis házról a kertben, persze egy szót sem a vén épületről, és hogy ott üsmertem meg a gróf urat — akkor nagy kedve jött hozzá és most itt vagyok.
„Isten hozta Kutschke! Most épen szükségem van egy hü szolgára, és az ön tehetéseit még mindenestül szolgáló korában megösmertem.
„Az a! Azt hiszem jól viseltem magam, és ha használhat, — mindenkor az ön vagyok gróf ur!
„Áll! Maga szolgálatomba lép, és nem is ezersztem el többé. Elkísér Ebensebe, s ott jobban megbeszéljük kötelességeit. De most beszélje el, hogy mint van, mióta nem láttam.
„Jól van? — Most már mondhatom gróf ur?

— A berlini conferentia megállapodásairól egymást érik a hírlapi lelepezések. Hogy mennyire alakost ezek, mennyire nem, a következmények majd meg fogják mutatni. A megállapodások egyik pontjaként említik, hogy a hatalmak Oroszországot szándékolnak fegyveres intervencióra bírni, hogy a hatalmak költségén és belegyezésével mindaddig megszállva tartsa a föllázadt tartományokat, míg a reformok keresztül vevé lesznek. Ez az eszme annyiban bir valószínűséggel, amennyiben már hetekkel előt hazogattatik az orosz lapok; azonban az orosz király új ékor a tisztelő tábornoki learrak meglehetősen harcias beszédet tartott, mit már akkor hoztak volt némelyek kapcsolath a keleti bonyodalmakkal, a midőn az ökölvetkeznek, hogy Oroszországnak a hatalmak általi felszólítottása, hogy fegyveresen intervenciójon keleten: már régebben lett volna megbeszélés tárgya diplomatiai körökben.
Más kérdés aztán az, hogy az orosz parlament és közvélemény megengedi-e az ilyen expedíciót? Mi részünkről nehezen hisszük.
Egy másik kuforrás szerint, mely szintén hitelesnek nevezi magát, a berlini conferentia megállapodásai következők:
1. Két havi fegyverszünet. 2. Az Andrássy-féle kibővített reformprogram alapján alkudozások a hadviselő félnek elismertendő felkelőkkel (3) 3. Egy vegyes európai török bizottság életbe léptetése. 4. Határozottabb hozzájárulása Oroszországnak ezen meg egyezéshez — 5. Német, orosz és osztrák hajórajnak az Archipelagusba küldése.
Az első és ötödik pontot a „Köln. Ztg.” is megerősíti. Teljesen egyetértünk e lap azon állításával, hogy már most Európa joggal várhatja és követelheti Oroszországtól az ellen-szolgáltatást, hogy vessen már véget a Szerbiában és Montenegróban dúló haszontalan hármás üzemeknek. Nincs kétség benne, hogy ha akarja Oroszország ezt tenni, hatalmában is áll neki sokkal inkább, mint bármely más hatalomnak, sőt bizton állíthatni, hogy csak neki.
Egy bécsi lapnak írják Berlinből, hogy Andrássy gróf abbeli meggyőződésének adott volna kifejezést, hogy Törökországgal ellen csak érdekes rendezvények foganatosítása által lehet boldogulni. Ha ezt a félkölre érti, egészen helyes, de a portával szemben nincs értelme, mert hisz a pacificatio épen a félkölök makacs-ságán szenvedett hajótörést.
— Salonichiban a consullgyilkosság miatt eddig százal több ember fogtak el s az elfogatások egyre tartanak még, a nélkül, hogy újabb zavarok törtek volna ki.
— Ricard francia belügyér halála fölött az összes republikánus sjtó és közvélemény a legmélyebb fájdalomérzettel fejezi ki. Egy párisi tudósítás szerint az vitte oly korán sirba Ricardot, hogy Mac Mahon vonakodott helybenhagyni a közigazgatási szemelvet purificatiónja vonatkozó előterjesztést, a mi a miniszternek szerfölött roszt esett és szívbajt kapott tőle. Ricard ezert nem is fogadta el Mac-Mahonné látogatását.
— Spanyolországban mégis csak annyira vitte a liberalis párt, hogy elvetette az ultra-ultramontanók javaslatait, melyek vallási türelmetlenséget leheltek és elfogadtak egy alkotmány-cikkelyt, mely ily hangzik: „A rom. kath. vallás: államvallás és kizárólag az állam által tartatik fön; a vallás felekezetei szabadsága, mig azok a keresztény morál határai között mozognak, törvényesen ismertetik el; de más nyilvános manifestációk, mint csak a katolikus egyházé, t i l t a t n a k.” — Ez fog a vallászabadság palladiumaként szerepelni a pyrenaei félszigeten!

FŐVÁROSI HIREK.
— Király ő felsége Matkovics Sándor miniszteri titkár, a földmívelés-, ipar- és kereskedelmügyi miniszter előterjesztésére, valóságos osztálytanácsossá nevezte ki — A budapesti ügyvédjelöltek és joggyakorlók június 3-án a Margit-szigeten nyári mulatságot rendeznek — Elvezett egy három éves, szőke haju gyermek, f. hó 15-én este a Magdolna-utcából. — Szilassy István pestmegyei alispán. Láng Géza megyei számvélnő kíséretében, ma délelőtt kezdte meg a feyelmei vizsgálatot Vác város polgármestere ellen. — Eperjesi Ida körösbányai születésű, 25 éves szép hajadon nő, a zoldfa-utcai 11. sz. háznál, vízzel töltött pisztolyal véget vetett életének. — Radamant Salvi hires volt, a lipótvárosi járásbíró-ság által visszaiteltett tulajdonosának gr. Trelekly Domokosnak.
lett? A szegény kisasszony oly halvány és elfogyott, hogy a szíve facsarodott, ha rá néztem. En vén bolond sokszor szerettem volna vele ordítani, és arczát megismogattva megkérni, ne sirjon már többet: de ezt nem tehettem a tisztelet miatt.
Osvald mélyen felsohajtott. Kutschke hallotta, de csak egy futó pillantást vetett kéréjére. örült a hatásnak mint szavai tettek, de nem akarta Osvaldal észre véteni. A nélkül, hogy félbe hagyná, folytatá:
Az igazgató ur sem oly vidám mint eddig. Gyakran ott ül karosszékeben, azt hiszünk, hogy újságot olvas, de ha jól oda tekintünk, lehet észrevenni, mily szomoruan néz Gretchen kisasszonyra. Már arról beszélt, hogy szabadságot kér, és utazni megy mindkét leányával, mert Gretchen kisasszonynak nem használ a magánosság, neki szórakozni és feledni kell; de itt haszontalanul remél, mert ő feledni nem tud. — Szegény kisasszony! A szíve tört meg és én tudom miért.
„Kutschke maga kinez engem.”
(Folyt. köv.)

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

ELTÜNT.

Elbeszélések.
Írta: STRECKFUSS ADOLF.

MÁSODIK RÉSZ.
(77-ik folytatás.)

És ez emléik egy találkozás által, melyet várhatott de a melyről megfelledezett, újult erővel ébredt fel benne.
Egy délelött Oswald egész az ebenssei bírók határáig sétált a mezőn, hol a határ az Ebenseből P**be vezető utat érinti, ott megállott, figyelmet egy vándor kötötte le, a ki P**ből a bírokra vezető uton jött. E hatalmas alakot ősmernie kellett Oswaldnak, de a nagy távolság miatt nem láthatta az ember vonásait, de az alak, és óriás tagokkal valahol már találkoztott.
Az ut egy sürű ligeten vezetett keresztül, ebben eltűnt a vándor, nem soká s nem

távol a bírok határáról meg kellett jelennie Oswald vart reá, kíváncsi volt megnézni, nem csalta-e meg emlékezete. Már hallotta nehéz lépteit a szilárd agyag földön, az ősi lehalt lomb zörgését, s ekkor a gyöngén lombozott bokrokon keresztül egy sötét alakot látott — mindjárt ki kellett lépni a vándornak a nyílt utra.
„Kutschke! Kialtá Oswald örömdetesen meglepetve, midőn a weichensei fogházból hü társát megpillantá.
Kutschke csinosan nézett ki. Tiszta öltözete volt, nemugyan divatosan finom, de tisztesség. A pálnka rege eltűnt arcáról, és a jó egészségre ide pirja fényelt azon, s most midőn Oswaldhoz közeledett a szives öröm öly megnyerő kifejezése látszott rajta, hogy alig látszott rutnak.
„Igen! Kutschke Friczi, szörzött börtöstől és egészen, monda sapkáját levéve, s nem volt egészen tisztában, vajjon merészlehet-e Oswaldnak kezét nyujtani, de miután ez a magáét oda nyujtotta, örövendve csapott bele, „Megiertem, hogy eljövök, s most itt vagyok!”
„Jól van? — Most már mondhatom gróf ur?”

A MAGYAR DELEGATIO ÜLÉSE.

— Május 15. —
Korelnők: B o é r Antal, Korjegyzők: Zichy Tivadár, E m m e r Kornél.
Elnök felhívja a delegatión tagjait, hogy megbízó levelüket, illetőleg a megválasztásukról szóló jegyzőkönyvi kivonatut mutassák be.
Ez 49 tag részéről azonnal megtörtént, következett az elnök választás. Beadott összesen 49 szavazat, melyből 45-öt Szilágyi, 1-et Bittó I. kapott. Alelnöknek Szőgyény-Marich László, jegyzőkké Zichy-Ferraris Viktor gróf, Sz e n i c z e y Ödön s N a g y György választottak meg.
— Természetesen, a másik név örökre fellelve van, viszonzá Oswald, „Szivemből üdvözlöm Kutschke; igazán örvendek, hogy szavát megtartotta.
„Azt megteszi Kutschke Friczi mindég! De még is kétkeltem, vajjon emlékszik-e a gróf ur arra, a mit a másik óhajtott. De azt gondoltam, ha nem, hát nem! Meglehet próbálni! B**ben nem mulasztunk el semmit, s miután az öregeim is azt gondolta, hogy B**ben a társaság kedvéért is rászokom az italra, s miután beszélt nekem a kis házról a kertben, persze egy szót sem a vén épületről, és hogy ott üsmertem meg a gróf urat — akkor nagy kedve jött hozzá és most itt vagyok.
„Isten hozta Kutschke! Most épen szükségem van egy hü szolgára, és az ön tehetéseit még mindenestül szolgáló korában megösmertem.
„Az a! Azt hiszem jól viseltem magam, és ha használhat, — mindenkor az ön vagyok gróf ur!
„Áll! Maga szolgálatomba lép, és nem is ezersztem el többé. Elkísér Ebensebe, s ott jobban megbeszéljük kötelességeit. De most beszélje el, hogy mint van, mióta nem láttam.
„Jól van? — Most már mondhatom gróf ur?”

KÜLFÖLD.

— A berlini conferentia megállapodásairól egymást érik a hírlapi lelepezések. Hogy mennyire alakost ezek, mennyire nem, a következmények majd meg fogják mutatni. A megállapodások egyik pontjaként említik, hogy a hatalmak Oroszországot szándékolnak fegyveres intervencióra bírni, hogy a hatalmak költségén és belegyezésével mindaddig megszállva tartsa a föllázadt tartományokat, míg a reformok keresztül vevé lesznek. Ez az eszme annyiban bir valószínűséggel, amennyiben már hetekkel előt hazogattatik az orosz lapok; azonban az orosz király új ékor a tisztelő tábornoki learrak meglehetősen harcias beszédet tartott, mit már akkor hoztak volt némelyek kapcsolath a keleti bonyodalmakkal, a midőn az ökölvetkeznek, hogy Oroszországnak a hatalmak általi felszólítottása, hogy fegyveresen intervenciójon keleten: már régebben lett volna megbeszélés tárgya diplomatiai körökben.
Más kérdés aztán az, hogy az orosz parlament és közvélemény megengedi-e az ilyen expedíciót? Mi részünkről nehezen hisszük.
Egy másik kuforrás szerint, mely szintén hitelesnek nevezi magát, a berlini conferentia megállapodásai következők:
1. Két havi fegyverszünet. 2. Az Andrássy-féle kibővített reformprogram alapján alkudozások a hadviselő félnek elismertendő felkelőkkel (3) 3. Egy vegyes európai török bizottság életbe léptetése. 4. Határozottabb hozzájárulása Oroszországnak ezen meg egyezéshez — 5. Német, orosz és osztrák hajórajnak az Archipelagusba küldése.
Az első és ötödik pontot a „Köln. Ztg.” is megerősíti. Teljesen egyetértünk e lap azon állításával, hogy már most Európa joggal várhatja és követelheti Oroszországtól az ellen-szolgáltatást, hogy vessen már véget a Szerbiában és Montenegróban dúló haszontalan hármás üzemeknek. Nincs kétség benne, hogy ha akarja Oroszország ezt tenni, hatalmában is áll neki sokkal inkább, mint bármely más hatalomnak, sőt bizton állíthatni, hogy csak neki.
Egy bécsi lapnak írják Berlinből, hogy Andrássy gróf abbeli meggyőződésének adott volna kifejezést, hogy Törökországgal ellen csak érdekes rendezvények foganatosítása által lehet boldogulni. Ha ezt a félkölre érti, egészen helyes, de a portával szemben nincs értelme, mert hisz a pacificatio épen a félkölök makacs-ságán szenvedett hajótörést.
— Salonichiban a consullgyilkosság miatt eddig százal több ember fogtak el s az elfogatások egyre tartanak még, a nélkül, hogy újabb zavarok törtek volna ki.
— Ricard francia belügyér halála fölött az összes republikánus sjtó és közvélemény a legmélyebb fájdalomérzettel fejezi ki. Egy párisi tudósítás szerint az vitte oly korán sirba Ricardot, hogy Mac Mahon vonakodott helybenhagyni a közigazgatási szemelvet purificatiónja vonatkozó előterjesztést, a mi a miniszternek szerfölött roszt esett és szívbajt kapott tőle. Ricard ezert nem is fogadta el Mac-Mahonné látogatását.
— Spanyolországban mégis csak annyira vitte a liberalis párt, hogy elvetette az ultra-ultramontanók javaslatait, melyek vallási türelmetlenséget leheltek és elfogadtak egy alkotmány-cikkelyt, mely ily hangzik: „A rom. kath. vallás: államvallás és kizárólag az állam által tartatik fön; a vallás felekezetei szabadsága, mig azok a keresztény morál határai között mozognak, törvényesen ismertetik el; de más nyilvános manifestációk, mint csak a katolikus egyházé, t i l t a t n a k.” — Ez fog a vallászabadság palladiumaként szerepelni a pyrenaei félszigeten!

